

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **Gumárny Zubří, akciová společnost, IČ 00012122**
sídlem Hamerská 9, Zubří
zastoupen Mgr. Markem Svojanovským, advokátem
sídlem Dvorek 16, 798 57 Laškov

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.7.2020, č.j. 8915/1.30/19-6, sp. zn. S9-2019-407

takto:

- I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 22.7.2020, č.j. 8915/1.30/19-6, sp. zn. S9-2019-407, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to k rukám advokáta Mgr. Marka Svojanovského, advokáta se sídlem Dvorek 16, Laškov, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 27. 9. 2020 brojil žalobce proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný k odvolání žalobce částečně změnil rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj ze dne 24. 10. 2019, č. j. 21975/9.30/19-11, sp. zn. S9-2019- 407, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce, tak, že slova „do 30 dnů“ se nahrazují slovy „do 90 dnů“. Ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto.
2. Sankcionovaného správního deliktu se měl žalobce dopustit tím, že nedodržel dne 7. 1. 2019 na pracovišti na adrese Hamerská 9, Zubří, povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce, když:
 - a) nestanovil pro manipulaci a obracení lisovacích forem pomocí podvěsné drážky s elektrickým kladkostrojem Liftket o nosnosti 1000 kg v objektu budova č. 10 - přízemí, při jejich údržbě, bezpečný a správný způsob zavěšení či uvázání lisovacích forem, vhodnými uchopovacími a vázacími prostředky, které by eliminovaly riziko přerézání nebo odvázání vázacích prostředků tak, jak stanovil v bodu 19.3 Elektrické kladkostroje v interním předpisu - organizační směrnici statutárního ředitele akciové společnosti č. OS 020 - „Hodnocení rizik“- ze dne 5. 9. 2017;
 - b) připustil, aby jeho zaměstnanec P. U., nar. X, jeřábník/vazač, při obsluze podvěsné drážky s elektrickým kladkostrojem Liftket o nosnosti 1000 kg, na pracovišti v objektu budova č. 10 - přízemí, pracoval samostatně bez druhého jeřábníka/vazače, ač v bodu 8. Příkázané a povolené manipulace v interním předpise - metodický pokyn (MPV) č. MPV0.1520 „Místní provozní bezpečnostní předpis pro zvedací zařízení č. 1 Liftket 1000 kg, budova č. 10 - přízemí“ ze dne 30. 6. 2015, je uvedeno „Nemůže-li jeřábník břemeno uvázat jednoduchým a bezpečným způsobem, musí vázání břemene provést kvalifikovaný vazač, případně další pomocníci vazače s odpovídající kvalifikací. Není přípustné, aby břemeno vázal dvěma a více vázacími prostředky (např. lana) samotný jeřábník.
3. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 90.000 Kč a náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce k prvnímu deliktu namítl, že skutek popsáný ve výroku I.a) rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nevyplývá z provedeného dokazování. Uvedl, že jako zaměstnavatel poučil své zaměstnance, jak mají přesně uvazování břemen a manipulaci provádět, a dokument „Prohlášení školených osob“ ze dne 12. 11. 2019 pouze rozvádí to, co bylo předmětem školení. Pan P. U. je kvalifikovaný vazač a potvrdil, že byl žalobcem proškolen ve vztahu ke konkrétní manipulaci s kladkostrojem Liftket, přičemž případné pochybnosti mohl žalovaný rozptýlit výsledkem pana U., zda a jakou formou byl proškolen o konkrétním použití kladkostroje Liftket, příp. v jakém rozsahu se tak stalo. Navíc neexistoval žádný jiný důkaz, který by vyvracel skutečnosti, jež jsou obsahem „Prohlášení školených osob“ ze dne 12. 11. 2019. Namítl, že na školení ze dne 11. 9. 2018 a

19. 9. 2018 byl podobně sdělen a ukázán bezpečný a správný způsob zavěšení a uvázání a manipulace lisovacích forem, zároveň shrnul i obsah tohoto školení a opětovně zdůraznil, že pan U. byl kvalifikovaný vazač. S ohledem na výše uvedené se tedy žalobce domnívá, že učinil vše, co je možné na něm požadovat, a v důsledku stanovením postupu na školení nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty deliktu pro absenci protiprávního jednání.

5.

Ke skutku popsanému ve výroku I.b) rozhodnutí správního orgánu prvního stupně namítl, že nebylo prokázáno, že by žalobce připustil, aby P. U. uvazoval břemeno nesprávným způsobem. Uvedl, že v interním předpisu jasně určil, jak má vazač při manipulaci s břemeny postupovat. Znovu zdůraznil, že v případě pana P. U. se jednalo o kvalifikovaného vazače, který navíc byl řádně proškolen, což zároveň potvrdil i při výsledku inspektorem, a není tedy možné souhlasit, že by zaměstnavatel mohl za exces zaměstnance, který zcela nedbal pokynů svého zaměstnavatele a postupu stanoveného v interním předpise a provedl uvázání v rozporu s předepsaným postupem. Namítl, že není možné po něm požadovat neustálou kontrolu pracovníků, vedoucí pracovník kontrolu prováděl, ale není možné, aby byl na několika místech najednou, a uvedl, že se protiprávního jednání nedopustil. Z prohlášení zaškolených osob ze dne 12. 11. 2019, které obviněný zasílá správnímu orgánu, jednoznačně vyplývá, že školitelé poučili školené osoby o tom, že při manipulaci s břemeny musí jeřábník, vazač použít pouze určené vázací prostředky a vázací body a že pokud nelze břemeno uvázat jednoduchým a bezpečným způsobem, musí uvázání břemen provést kvalifikovaný vazač, příp. další pomocníci vazače s odpovídající kvalifikací, a že není přípustné, aby břemeno vázal dvěma či více vázacími prostředky přímo jeřábník.

6. Závěrem namítl, že ze strany správních orgánů nebylo prokázáno, že by neprováděl pravidelnou kontrolu dodržování bezpečnostních norem, a jde tudíž o nepodložené obvinění. Podle něj žalovaný postavil celé řízení na zásadě, že je to žalobce, kdo má prokazovat svoji nevinu.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření setrval na svém názoru, vyjádřeném ve výroci rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. S ohledem na to, že žalobní námitky jsou obdobné odvolacím námitkám, odkázal v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Vyjádřil přesvědčení o zákonnosti kontroly a správní rozhodnutí jsou podle něj vydána na základě skutkového stavu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

8. K námitkám proti skutku popsanému ve výroku I.a) rozhodnutí správního orgánu prvního stupně uvedl, že nikde v rozhodnutí nepoukazuje na to, že by žalobce upravoval postup při uvazování břemen v interním předpise, jak tvrdí žalobce. Žalobcem tvrzené skutečnosti jsou z hlediska spáchaného deliktu bezpředmětné, neboť žalobci je vytýkáno, že nestanovil pro vyjmenované činnosti s kladkostrojem Liftket s nosností 1000 kg bezpečný a správný způsob zavěšování i uvázání lisovacích forem vhodnými uchopovacími a vázacími prostředky, které by eliminovaly riziko přerezáni nebo odvázání vázacích prostředků, jak stanovil v organizační směrnici statutárního ředitele akciové společnosti č. OS 020, na čemž nemůže nic změnit ani předložené „Prohlášení školených osob“, neboť ani z toho

dokumentu nevyplývá, jaký je bezpečný a správný způsob uvedeného. Podle žalovaného nedoložil žalobce žádný dokument, který by tento způsob stanovoval.

9. K námitkám proti skutku popsanému ve výroku I.b) rozhodnutí správního orgánu prvního stupně uvedl, že žalobci je vytýkáno, že připustil, aby jeho zaměstnanec v rozporu s interním předpisem provedl nepovolenou manipulaci. Provedení nepovolené manipulace nepovažoval žalovaný za exces zaměstnance. Žalobce mohl s ohledem na pracovní úkon legitimně očekávat náročnost manipulace vyžadující přítomnost dvou zaměstnanců a nutnost použití více vázacích prostředků a vedoucímu zaměstnanci měla být tato skutečnost taky známa. Žalobce měl prostřednictvím vedoucích zaměstnanců práci podřízených lépe organizovat. O exces by se jednalo v případě, kdy by vedoucí zaměstnanec určil i druhého zaměstnance, který by se na manipulaci podílel.
10. K otázce presumpce neviny a k aplikaci zásady *in dubio pro reo* odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 As 1/2010-58.

IV. Posouzení věci soudem

11. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Delikt nestanovení bezpečného a správného způsobu či uvazování lisovacích forem

12. Jak soud uvedl výše, k naplnění skutkové podstaty prvního ze sankcionovaných deliktů mělo dojít jednáním popsaným následovně: „*nestanovil pro manipulaci a obracení lisovacích forem pomocí podvěsné drážky s elektrickým kladkostrojem Liftket o nicnosti 1000 kg v objektu budova č. 10 - přízemí, při jejich údržbě, bezpečný a správný způsob zavěšení či uvázání lisovacích forem, vhodnými uchopovacími a vázacími prostředky, které by eliminovaly riziko přetřezání nebo odvázání vázacích prostředků tak, jak stanovil v bodu 19.3 Elektrické kladkostroje v interním předpisu - organizační směrnici statutárního ředitele akciové společnosti č. OS 020 - „Hodnocení rizik“ - ze dne 5. 9. 2017*“
13. Ze skutkové věty lze popis jednání žalobce zjednodušit tak, že **žalobce nestanovil** pro manipulaci s formami pomocí kladkostroje Liftket **bezpečný a správný způsob** zavěšení forem, který by bránil riziku např. odvázání, **jak stanovil v bodu 19.3 Elektrické kladkostroje v interním předpisu č. OS 020 – „Hodnocení rizik“**
14. Soud z takto formulované skutkové věty jednoznačně dovodil, že žalobce měl svým interním pokynem sobě uložit povinnost stanovit způsob, jakým budou jeho pracovníci postupovat při vázání břemen, forem při práci s kladkostrojem Liftket.
15. Z bodu 19.3 Elektrické kladkostroje v interním předpisu - organizační směrnici statutárního ředitele akciové společnosti č. OS 020 - „Hodnocení rizik“ - ze dne 5. 9. 2017, lze shledat, že mezi popisy hrozících rizik je uvedeno přiřazení, rozdrčení končetiny mezi spouštěné břemeno a pevnou konstrukci, podklad; přetržení ocelového vázacího lana nebo

jiného vázacího prostředku a mezi popisy bezpečnostních prostředků správné zavěšení či uvázání břemene, použití vhodných vazáků a jiných prostředků k uchopení břemen s odpovídající nosností dle druhu, vlastnosti a tvaru břemene; dodržování zákazu zdržovat se v prostoru břemene a jeho části (vyloučení přítomnosti osob v zóně ohrožení kinetickou či potenciální energií, tj. pod břemenem a v jeho nebezpečné blízkosti).

16. Podle názoru soudu, na rozdíl od žalovaného, ale nelze jednoznačně dospět k závěru, že by z organizační směrnice statutárního ředitele akciové společnosti č. OS 020 - „Hodnocení rizik“ vyplývalo, že by si žalobce uložil *formalizovanou* povinnost stanovit bezpečný a správný způsob zavěšení forem při práci s kladkostrojem Liftket. Z napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že správní orgány by za vyhovující postup žalobce považovaly jedině vydání formalizovaného postupu uvazování břemen, v němž by byl detailně popsán správný a bezpečný způsob zavěšení břemen, přičemž žalobce takový formalizovaný výstup směrem ke svým zaměstnancům nedoložil, avšak jediný důvod, který by pro takovýto formalizovaný výstup měl existovat, spatřují správní orgány v citované směrnici. Tento názor soud ale nesdílí.
17. Z obsahu správního spisu vyplývá existence norem, které upravují způsob práce pro kladkostroj Liftket – Místní provozní bezpečnostní předpis pro zvedací zařízení č. 1 Liftket 1000 Kg a směrnice OS 045 „Systém bezpečné práce pro zdvíhací zařízení“, tyto ale ani ve spojení se školením nepovažovaly správní orgány za dostačující. Soud nicméně dospěl k závěru, že oba zmiňované dokumenty stanovují základní rámec pro uvazování břemen na zdvíhací zařízení obecně a kladkostroj Liftket konkrétně.
18. V případě Místního provozního bezpečnostního předpisu pro zvedací zařízení č. 1 Liftket 1000 Kg je uvedeno, že pokud není možné, aby uvázal břemeno jednoduchým a bezpečným způsobem sám jeřábník, musí vázání břemene provést kvalifikovaný vazač, případně další pomocníci vazače. Zároveň je v něm uvedeno, že k vázání, zachycení, břemene je zakázáno používat jiné než určené, schválené a zkontrolované vázací prostředky. Směrnice OS 045 definuje, koho lze považovat za vazače a jaké jsou jeho základní povinnosti (mj. používat prostředky, ke kterým má oprávnění, je odpovědný za stav svěřeného příslušenství, používání jen určeného příslušenství pro zdvíhání a provedení vizuální kontroly příslušenství) a zejm. na str. 8 v bodu 12.5 jsou vymezeny zakázané manipulace vazačů, mj. „*Vázat břemena vázacími prostředky přes ostré brany.*“
19. Z *Protokolu o obhlídání místa úrazu* ze dne 7. 1. 2019 vyplývá, že „... došlo k protržení části vázacího popruhu, který byl nesprávně nasazen na hlavu imbusového šroubu.“, avšak z napadeného ani prvostupňového rozhodnutí neplyne, zda k úrazovému ději nedošlo v důsledku porušení obecné povinnosti stanovené již ve směrnici OS 045.
20. Dále mezi účastníky není sporné, že ve dnech 11. 9. 2018 a 19. 9. 2018 proběhlo „*Školení a přezkoušení jeřábník + vazač břemen*“ a tohoto školení se účastnil i p. U. a že součástí tohoto školení byla i část věnovaná vázání břemen. Ze záznamu s povinnou osobou, p. U., vyplývá, že byl účastníkem uvedeného školení, že mu byly známy jak uvedený místní provozní bezpečnostní předpis pro zvedací zařízení, tak i směrnice OS 020 a OS 045. Mezi účastníky není sporné ani to, že p. U. byl kvalifikovaný vazač.

21. Podle názoru soudu v situaci, kdy v případě žalobce byly přijaty místní provozní bezpečností předpis pro zvedací zařízení a směrnice OS 045 a zároveň byly ve směrnici OS 020 pojmenovaná konkrétní rizika při práci s kladkostrojem, tak považuje soud za dostačující, pokud *kvalifikovaní* vazači byli v rámci školení seznámeni s bezpečným a správným způsobem zavěšení a uvázání břemen, vč. lisovacích forem, vhodnými uchopovacími a vázacími prostředky pro manipulaci a obracení lisovacích forem. Jinými slovy, pokud v místním provozním bezpečnostním předpisu a směrnících OS 045 a OS 020 byl stanoven negativní výčet manipulací a způsobů uvazování, považuje soud za adekvátní, pokud pozitivní manipulace a způsoby uvazování byly vysvětleny v rámci školení vazačů.
22. S ohledem na takto zjištěný skutkový stav nesouhlasí soud s hodnocením „Prohlášení školených osob“ ze dne 12. 11. 2019. Nijak sice soud nezpochybňuje žalovaným citovaný rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 9. 2019, č. j. 57 A 86/2018-52, přesto nelze nezohlednit skutkovou situaci nyní projednávané věci. Jestliže správní orgány trvaly na tom, že skutek je dán tím, že nebyl formalizovaně stanoven bezpečný a správný postup pro zavěšení a uvazování břemen, tak žalobce nemohl jednat jinak. Naopak, soud je přesvědčen o tom, že správní orgány mohly a měly obsah školení zjišťovat a teprve následně vyhodnotit dostatečnost školení a negativních výčtů, namísto, z pohledu soudu, zjednodušeného trvání na formalizovaném stanovení bezpečného a správného postupu pro zavěšení a uvazování břemen, neboť existence (pravděpodobně) písemně zachyceného postupu neznamena, že by byl p. U. s tímto postupem seznámen.
23. Podle § 30 odst. 1 písm. f) zákona o inspekci práce se právnická osoba „*dopustí správního deliktu na úseku bezpečnosti práce tím, že (...) f) nedodrží povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce stanovené v § 101 až 103 zákoníku práce*“.
24. Podle § 102 odst. 1 zákoníku práce je zaměstnavatel „*povinen vytvářet bezpečné a zdraví neohrožující pracovní prostředí a pracovní podmínky vhodnou organizací bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a přijímáním opatření k předcházení rizikům*.“
25. Pokud žalobce skutečně zajistil seznámení s bezpečným a správným postupem pro zavěšení a uvazování břemen i na stroji Liftket 1000 kg, materiálně naplnil podmínky zachování bezpečnosti práce při manipulaci s kladkostrojem Liftket a nemohl se tak dopustit sankcionovaného deliktu. Závěr o nedostatečnosti školení, jeho obecnosti a o tom, že se nevztahovalo na stroj Liftket 1000 kg, na str. 8 napadeného rozhodnutí tak platí pouze za předpokladu odmítnutí „Prohlášení školených osob“ ze dne 12. 11. 2019, ale jinak není obsahem správního spisu potvrzen, neboť samotná prezenční listina detaily školení, ani to, kterých strojů se týkalo, neprokazuje.

Delikt spočívající v připuštění samostatné práce p. U.

26. V případě druhého deliktu je žalobci kladeno za vinu, že **připustil, aby** jeho zaměstnanec **P. U.**, nar. X, **jeřábník/vazač**, při obsluze podvěsné drážky s elektrickým kladkostrojem Liftket o nosnosti 1000 kg, na pracovišti v objektu budova č. 10 - přízemí, **pracoval samostatně bez druhého jeřábníka/vazače**, ač v bodu 8. Příkázané a povolené manipulace v interním předpise - metodický pokyn (MPV) č. MPV0.1520 „Místní provozní bezpečnostní předpis pro zvedací zařízení č. 1 Liftket 1000 kg, budova č. 10 - přízemí“ ze dne 30. 6. 2015, je uvedeno „Nemůže-li jeřábník břemeno uvázat jednoduchým a bezpečným způsobem,

musí vázání břemene provést kvalifikovaný vazač, případně další pomocníci vazače s odpovídající kvalifikací. Není přípustné, aby břemeno vázal dvěma a více vázacími prostředky (např. lana) samotný jeřábník.“

27. Bližší zdůvodnění tohoto skutku obsahuje především rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, dle kterého žalobce připustil, aby jeho zaměstnanec provedl zakázanou manipulaci a porušil jeho interní předpis s tím, že žalobce jako zaměstnavatel měl vědět o manipulacích, které budou na jeho pracovišti probíhat a v návaznosti na to řádně organizovat práci tak, aby k porušení předpisů a zakázaným manipulacím nemohlo vůbec dojít. *„V daném případě se jednalo o opravu velkoplošné lisovací formy, kdy obviněný mohl očekávat náročnost manipulace vyžadující přítomnost dvou jeřábníků v důsledku nutnosti použít více vázacích prostředků.“*
28. Správními orgány je žalobci kladeno za vinu porušení jeho vlastních interních předpisů (ve vazbě na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2018, č. j. 30 Ad 9/2016-66), a to konkrétně metodického pokynu (MPV) č. MPV0.1520 „Místní provozní bezpečnostní předpis pro zvedací zařízení č. 1 Liftket 1000 kg, budova č. 10 - přízemí“ ze dne 30. 6. 2015, ve kterém je uvedeno *„Nemůže-li jeřábník břemeno uvázat jednoduchým a bezpečným způsobem, musí vázání břemene provést kvalifikovaný vazač, případně další pomocníci vazače s odpovídající kvalifikací. Není přípustné, aby břemeno vázal dvěma a více vázacími prostředky (např. lana) samotný jeřábník.“*
29. Mezi účastníky není sporné, jak již soud uvedl výše a nyní považuje za vhodné zopakovat, že p. U. byl kvalifikovaný jak jeřábník, tak i vazač.
30. Soudu není z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí ani rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jasné, jakou povinnost měl vlastně žalobce porušit, resp. soud rozumí tomu, že je žalobce sankcionován za to, že nezajistil, aby byl dodržen jeho interní předpis, ale není zřejmé, jaká povinnost měla být dodržena.
31. Hypotéza citované normy interního předpisu vymezuje vstupní situaci tak, že není možné, aby jeřábník uvázal břemeno jednoduchým a bezpečným způsobem. Pro tuto situaci stanovuje interní předpis žalobce podmínku, že buď musí vázání břemene provést kvalifikovaný vazač, nebo musí vázání břemene provést kvalifikovaný vazač a další pomocníci vazače s odpovídající kvalifikací. Jako negativní podmínku stanovuje, že samotný jeřábník nesmí vázat břemeno dvěma a více vázacími prostředky.
32. Soud má za to, že uvedená negativní podmínka platí toliko pro jeřábníka, nikoliv pro kvalifikovaného vazače.
33. Žalobce v podané žalobě výslovně namítl, že p. Ulrych je kvalifikovaným vazačem, který byl zároveň řádně proškolen. Soudu proto není zřejmé, co je vlastně žalobci vytýkáno, jako porušení jeho interního předpisu. Jestliže správní orgán prvního stupně vycházel z toho, že v daném případě mohl žalobce očekávat náročnost manipulace vyžadující přítomnost dvou jeřábníků v důsledku nutnosti použít více vázacích prostředků, tak o spolupráci dvou jeřábníků interní předpis žalobce vůbec nehovoří.

34. Lze uvažovat o tom, že p. U. nemohl vázat břemeno sám, protože zároveň pracoval s jeřábem, ale pokud zároveň byl i kvalifikovaným vazačem, tak interní předpis žalobce umožňuje, aby břemeno, které nemůže uvazovat sám jeřábník, uvazoval sám vazač.
35. Soud má tedy za to, že žalovaný musí jednoznačně zdůvodnit, proč vázání formy pouze p. U., kvalifikovaným *vazačem*, bylo porušením interního předpisu žalobce, protože sám žalovaný naplnění deliktu jednoznačně dovodil právě z toho, že žalobce přijal určitou úpravu, jejíž dodržování následně nedostatečně kontroloval. Nicméně pokud by p. U. postupoval v souladu s interním předpisem žalobce a jako kvalifikovaný *vazač* upoutával břemeno sám, avšak chybně, jednalo by se o exces zaměstnance, nikoliv o odpovědnost žalobce.

V. Shrnutí a náklady řízení

36. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je třeba zrušit pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s a pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. V dalším řízení žalovaný rozhodne vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
37. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Žalobce byl v soudním řízení zastoupen daňovým poradcem a této osobě dle § 35 odst. 2 s. ř. s. náleží odměna za zastupování. Pro určení její výše se užije vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Náklady řízení žalobce se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobce. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby) 2 x 3.100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 2 x 300 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen žalobci na nákladech řízení nahradit částku 11 228 Kč včetně DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. prosince 2021

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu